

ger, som kom fra den høitærede Minister med Hensyn til en Nedsættelse af Kontorudgifterne til Embedet som Herredsfoged og Skriver i Artz og Skippinge Herreder. Naar Vedkommende paa Tro og Love har erklæret, at han i de sidste 2 Aar har forbrugt 121 Rd. aarlig til Frimærker, saa gaar jeg selvsjælgelig ud fra, at dette forholder sig rigtigt, men den Erstatning, som han skal have for disse Udgifter, har han allerede faaet, idet disse 121 Rd. ere blevne udbetalte af Statskassen. Nu safsatte vi jo derimod ved denne Lov, hvor store Kontorudgifterne efter Embedets Beskaffenhed og efter Sagens Natur bør være og passende kunne være, og da paastaar jeg — og det med stor Bestemthed — at, om vedkommende Embedsmand end hidtil har brugt 121 Rd., saa er det dog aldeles vist, at han i et Embede af den Beskaffenhed kan komme ud af det med 80 Rd.

Udførelsen: Efter de Oplysninger, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, har givet, skal jeg ikke opholde mig længere ved Spørgsmaalet om Godtgjørelse for Portoomkostninger lige overfor Embedet i Artz og Skippinge Herreder. Jeg maa kun nærmere oplyse, at den ærede Minister har misforstået en Uttring af mig i mit første Foredrag; jeg har nemlig deri talt om, at enkelte Medlemmer af Udvalget vare særlig sagskyndige med Hensyn til et saadant Embedes Omfang, og hvad der kunde antages at maatte medgaa. Den ærede Minister har derimod troet, at jeg havde ment, at enkelte Medlemmer vare særlig bekendte med Forholderne i Artz og Skippinge Herreder; men dette var ikke min Mening. Min Mening var, at enkelte Medlemmer kjendte særlig til lignende Embeder i Almindelighed, forskjellige i Omfang og Forretninger, rundt omkring i Landet, og at det derefter sluttede sig til, hvad der maatte anses for at være rigtigt lige over for Artz og Skippinge Herreder; men jeg skal ikke opholde mig videre derved. Med Hensyn til det Forslag, der foreligger udenfor Betænkningen, maa jeg for min egen Skyld oplyse, at, naar jeg før sagde, at dette Forslag først var kommet til mig i Dag, da er dette i bogstavelig Forstand rigtigt. Den ærede Minister kan gjerne have affendt det igaar — det tør og vil jeg ikke modsigge — men Sandheden er, at jeg først fik det i Dag, og tilmed maatte ikke over en Time, førend Forhandlingerne her skulde begynde. Jeg valgte den Fremgangsmaade, som her er brugt, fordi der i formel Henseende kan være Spørgsmaal om, hvorvidt der nu kunde tages Bestemmelse med Hensyn til et saadant Embede, hvorom der fra Først af ikke har staaet Noget i Lovforslaget, og som altsaa ikke har været undergivet 1ste Behandling. Vi have oftere haft Exempel paa, at man i saa Tilfælde uden videre stillede Forslag i saa Henseende til 2den Behandling; men jeg kan ikke erindre noget

Exempel paa, at vi med Hensyn til et saadant Embede have stillet Forslag endog først ved 3die Behandling, medens det ikke har været forhandlet ved 1ste og 2den Behandling. For i alt Fald at sjerne Lovl. hos mig mente jeg, at det var bedre, hvis det lod sig gjøre, at stille Forslaget nu til 2den Behandling, for ikke at faae nogen formel Lovl. reist i saa Henseende, idet jeg, som jeg sagde, forbeholdt Udvalget nærmere at overveie, om det ved 3die Behandling med Hensyn til Belpøets Størrelse vilde gjøre nogen Indstilling eller ikke. — Med Hensyn til Embedet for Ringkjøbing, hvor den ærede Minister jo meget stærkt har gjort gjældende de Oplysninger, der ere fremkomne om, hvad der er medgaaet i de sidste 10 Aar, skal jeg gjøre opmærksom paa, at de Oplysninger, der her foreligge, ere fra en Embedsmand, som var sportellønnet, og som selv afholdt sine Kontorudgifter; hvad han altsaa har brugt eller ikke brugt, kan ikke være Noget, som saaledes skal kunne antages i Et og Alt som passende for et Embede, der skal have Vederlag af Statskassen for dets Kontorudgifter. Vi have vel stadig i alle den Slags Sager set efter, hvad Formanden har brugt; men vi maa dog som Regel gjøre opmærksom paa, at en Formand i et Embede i Reglen er aldrende og gaar af paa Grund af Evangelighed, eller dør i en ældre Alder, og at den nye Embedsmand, der ansættes, maa antages at være mere arbejdsdygtig. Han er jo i en yngre Alder, saa at han i det Hele taget maa antages at behøve mindre Kontorpersonale end hans Formand i de sidste Aar, hvori han sad i Embedet, har behøvet. Af disse Grunde er det netop, at man første Gang, man i et fast lønnet Embede skal bestemme en Kontorholdsgodtgjørelse, maa være overmaade forsigtig og omsigtig angaaende det Hensyn, som man tager til den angaaende Embedsmands Oplysninger. En anden Sag er det, naar man efter 5 eller 10 Aars Forløb kommer til en Revision af Kontorholdsudgifterne, og har vedkommende Embedsmands egne Oplysninger at holde sig til; da have disse Mere at betyde. Jeg kan nu med Hensyn til Embedet for Ringkjøbing henvise hertil. Hvad angaar den Forskjel, der er mellem Flertallet og Mindretallet, da er den saa ubetydelig, at jeg ikke skal opholde mig derved. Da jeg først havde Ordet, oplyste jeg, at hele Udvalget før Forhandlingerne med den ærede Minister var enigt om 130 Rd. til Protokoller, og 2 Medlemmer af Udvalget sandt efter den ærede Ministers Udtalelse i Udvalget, at de ville give 20 Rd. mere. Jeg skal nu henstille til det ærede Thing, hvorledes det vil stille sig til dette Spørgsmaal. Med Hensyn til de to Embeder, det i Faaborg og det i Høllum Hindsted Herreder, skal jeg bemærke, at det ikke er første Gang, at Udvalget har foreslaaet for 2den Fuldmægtig en Godtgjørelse af 300 Rd. Sagen er jo nemlig den, at man kan være i